

AHISKA'NIN YOLU POSOF'TAN GEÇER POSOF'UN YOLU NEREDEN GEÇER?

 Ünal KALAYCI

Ahıska'yı ve Posof'u çok seviyorum. Dedele-
rim Ahıska'nın Namlihavur/ Namliyavur köyün-
den 1828'de gelip diğer ailelerle birlikte Posof'un
Suarskal (Su+arası+kal) / Gönülaçan köyünü
kurmuşlar. Şimdi aile efradımızın çoğunluğu
bir arkadaşımın yıllar önce dediği gibi "büyük
Posof'ta" yani Bursa-İnegöl'de yaşıyor. Aslın-
da İnegöl bir anlamda bugün zorla yaşadıkları
yerden sürülen Ahıskalıların ve olumsuz şartlar
yüzünden kendi istekleriyle doğdukları yeri terk
eden Posofluların buluşma noktalarının en büyü-
ğü olmuştur.

İnegöl'den geriye dönüp Ahıska ve Posof'a
baktığımızda tek sonucu olan iki büyük problemi
görüyoruz. Birincisi Ahıska'ya dönmek isteyip dö-
nemeyen, dönmesi engellenen Ahıskalıları, ikinci-
si ise Posof'u terk eden ve bu göç yüzünden ilçe
vasfını kaybetme tehlikesiyle karşı karşıya gelen
memleket parçasını görüyoruz. Sonuç bölgedeki
Posoflu ve Ahıskalı nüfusun tükenme noktasına
gelmiş olmasıdır.

Akıllı insanlar ve hatta akıllı toplumlar, sosyal
krizleri fırsata çevirirler. Bizim için Ahıska neyse
Posof da odur. Şimdi bu meselelere çözüm bulma
zamanıdır. Dünyanın en az on ülkesine tahl tanesi
gibi serpilmiş olan Ahıskalıların yaşadıkları bölge-
lerde zaman zaman savaşlar, çatışmalar, baskılar
meydana geliyor. Kendi imkânlarıyla ülkemize
gelenlerin yanında bir de Türkiye Cumhuriyeti
tarafından konutları hazırlanarak bu sıkıntılı böl-
gelerden ülkemize getirilen Ahıskalıları var. 1990'lı
yıllarda Iğdır'a getirilmişlerdi, yakın zamanda da
Erzincan'ın Üzümlü ve Bitlis'in Ahlat ilçesine geti-
rilip yerleştirildiler.

Kriz olarak gördüğüm bu duruma bir çözüm
bulmalıyız. Biz deriz ki, Posof'un nüfusa ihtiyacı
var. İlçe her geçen gün kan kaybediyor. Hiç isteme-
yiz ama böyle giderse nüfus bakımından ilçe vasfı
tartışılmaya açılabilir. Tedbir almamız. Tedbir bur-
ranın nüfusunu artırmaktır. O hâlde buraya kim
gelir ya da kim gelse daha iyi olur? Her bakımdan
Posoflulara en yakın insanlar Ahıskalılarıdır. Dola-
yısıyla Ahıskalıları Posof'a yerleştirilmelidir.

Biz böyle düşünürken hemen farklı hesaplara
girip karşı çıkan ve kendinden başkasını düşün-

meyen kişiler olacaktır. Fakat biz Posoflular olarak
bir elmanın iki yarısı olduğumuz Ahıskalı kardeş-
lerimiz için ne yaptık, sorusunu düşünmeliyiz. Bu
sorunun cevabı olarak "Onları yaşadığımız yere
davet ettik! Yaşadığımız mekânı onlarla paylaştık!"
diyebilmeliyiz.

İkinci husus, buraya gelecek insanlar buradan
Ahıska'ya geçip orada yerleşmek için teşvik edi-
lebilir. Hatta Posof, Ahıska'ya geçişte bir "üs" ola-
bilir. Böylece insanlar Posof'tan ecdadının sürgün
edildiği Ahıska'ya kolayca gidip gelebilirler. Bu
gidiş gelişler Ahıska'da sürekli kalmaya ve oraya
yerleşmeye dönüşebilir. Asıl memleketlerine yerle-
şenlerin yerine Posof'a yeni Ahıskalıları davet edi-
lebilir.

Bu konudaki girişim Posof Belediyesine düşer.
Belediye bu konuyu proje hâline getirip gerekli
merciler nezdinde harekete geçebilir. Böyle bir
projenin başarı şansının kuvvetli olduğuna inanı-
yoruz.

Belediye, kurulacak "Ahıska Mahallesi" için
arazi göstermelidir. Meselâ 500 konutluk bir ma-
halle projesinin hayata geçirilmesi, bu krizlerin iki-
sini de çözer kanaatindeyim. Birincisi 500 konutta
beşer kişiden 2500 kişi ikamet etmiş olur. Böylece
ilçe merkezinin nüfusu normalleşmiş olur. Böyle-
ce Posof, terk edilmişlikten kurtulur. Tarım, hay-
vancılık ve ticaret canlanır. İkincisi Ahıska'ya en
yakın noktaya yerleşecek Ahıskalı kardeşlerimiz
Ahıska'ya yerleşmek için teşvik edilerek daha hızlı
ilerleme kaydedilir kanaatindeyim. Bu konuda çok
farklı çalışmalar yapılabilir. Bu göçmenler, Posof-
luların çürümeye terk ettiği köylere ve evlere de
yerleştirilebilir.

Bunlar sadece ilk akla gelen hususlar. Proje saf-
hasında farklı fikirlerle be çalışma daha da renklen-
dirilebilir.

İnancımız, var olan bir yanlışı yapabiliyorsak
elimizle, onu yapamıyorsak dilimizle düzeltmeyi
emrediyor. Onu da yapamıyorsak kalben buğz et-
meyi emrediyor. Yani sorumluluk sahibi insanlar
yapabileceklerini yapmıyorsa vebal altındadır.

Hayallerini kaybedenler geleceğe ait her şeyle-
rini kaybetmişlerdir. Bugün tatlı bir hayal olan bu
satırlar istenirse yarın tatlı bir gerçek olabilir.